



Vacances familiars

La història. Greg Heffley, junt amb la família, se'n va de vacances d'estiu, però com sigui que el pare vol compar-tir aquests dies amb ell, a Greg no li queda altre remei que simular que treballa en un luxós club esportiu, on al pobre Greg li passen coses de tots colors.

La pel·lícula. Tercera entrega de la franquícia sobre les aventures de l'adolescent Greg, addicte als videojocs, víctima dels seus germans, companys d'escola i...de sí mateix. És l'adaptació de la novel·la gràfica *Diary of a Wimpy Kid* de Jeff Kinney, el Leo Messi ninotaire. Primer en dimensió online a Funbrain.com (80 milions de visites), i des de 2006 en format llibre (Editorial Molino), els tripijocs d'aquest *wimpy kid* (xaval cagueta) fan furor mediàtic i fortuna milionària entre preadolescents. En dono fe. El britànic David Bowers (Cheshire, 1970) posa en solfa còmica i en sintonia fílmica les situacions ridícules que pateix l'apocat Greg, a mig camí del Gregori Samsa de *La metamorfosi* de Franz Kafka (!), del Charlie Brown de Charles Schulz, i posat a esnifar disbarats, fins i tot els efluvis anàrquics de Bart Simpson! Quedi clar, però, que en supositori nanodosi Artur-Mas! Per tant, seguim dins el territori fantàstic, en la meravellosa, impossible, comèdia independent, és a dir, quan la família al

complet decideix passar per taquilla i, de propina, per l'anella dels disbarats olímpics. Amb tot, cal tocar de peus a terra. I sense fer fàstics del que he esmentat fins aquí, val a dir que *Diario de Greg: dias de perros* evoca aquelles inefables pel·lis Walt Disney anys 60, com *La família Robinson*. Un ianqui festival de situacions còmiques, emocionants, líriques, quan aquell nen ingenu de la família que tots coneixem, de sobte, es desvetlla picardiós, amb neguits eròtics que

Diario de Greg: dias de perros

Director: David Bowers.

Intèrprets: Zachary Gordon, Steve Zahn, Rachel Harris. EUA-Canadà, 2012. 94'. JC Alpicat, 24 octubre

li fan tapar-se la cara de pura vergonya. O la por a la sensualitat.

La imatge. Greg nedant nu dins la piscina, i veient-se obligat a posar-se un banyador de nena per sortir amb les vergonyes tapades.

La frase. "Un home que no ha comès cap error, mai no ha fet res", avisa el pare de Greg. Veritat com un temple bizantí. Altra cosa és que qui s'equivoca políticament hauria de passar per taquilla. Sobretot si els euros són públics.

La recomanació. Decididament per a famílies avingudes.